

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД НА ЕАСТ

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

от 10 март 2020 година

по дело E-3/19

Gable Insurance AG in Konkurs

(Директива 2009/138/ЕО — неплатежоспособност — производството за ликвидация — застрахователно вземане — съдебен конкордат — диференцирано третиране на застрахователните вземания)

(2020/C 204/17)

По дело E-3/19, Gable Insurance AG in Konkurs – МОЛБА до Съда съгласно член 34 от Споразумението между държавите от ЕАСТ за създаване на надзорен орган и съд, отправена от Княжеския съд на Лихтенщайн (*Fürstliches Landgericht*), относно тълкуването на Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II), адаптирана към Споразумението за Европейското икономическо пространство, Съдът в състав Páll Hreinsson, председател, Per Christiansen (съдия докладчик) и Bernd Hammermann, съдии, постанови на 10 март 2020 г. решение, чийто диспозитив гласи:

1. Застрахователната претенция трябва да се основава на застрахователно събитие, настъпило преди прекратяването на застрахователния договор, за да представлява застрахователно вземане по смисъла на член 268, параграф 1, буква ж) от Директива 2009/138/ЕО. Обхватът на понятието застрахователно вземане обаче не може да бъде ограничен до вземания, които са възникнали, били са предявени или са били приети преди откриването на производството за ликвидация, ако вземането все още не може да бъде напълно определено. В съответствие с член 274, параграф 2, буква ж) от Директива 2009/138/ЕО националното законодателство урежда конкретните правила и условия относно предявяването, проверката и приемането на вземанията, включително сроковете за предявяването на вземанията и окончателното определяне на размера на застрахователните вземания в случаите, когато елементи от дълга все още не са известни, при условие че застрахователните вземания имат абсолютно предимство спрямо другите вземания в съответствие с член 275, параграф 1, буква а) от Директива 2009/138/ЕО.

Вземане за дължима премия, произтичащо от прекратяване на застрахователен договор след откриването на производството за ликвидация, не представлява застрахователно вземане по смисъла на член 268, параграф 1, буква ж) от Директива 2009/138/ЕО.

2. Съгласно член 268, параграф 1, буква г) и член 274, параграф 2, буква и) от Директива 2009/138/ЕО държавите от ЕИП нито са задължени, нито им е забранено да предвидят възможност за прекратяване на производството за ликвидация чрез конкордат. Националното право определя изискванията за прекратяване на производството за ликвидация при зачитане на принципа на равно третиране на застрахователните кредитори.
3. Член 275, параграф 1, буква а) от Директива 2009/138/ЕО допуска национални правила за предявяването, проверката и допустимостта на застрахователните вземания, които водят до различна категоризация и класиране на застрахователните вземания, при условие че тези правила гарантират, че застрахователните вземания имат предимство спрямо други вземания и че застрахователните кредитори се третират еднакво по отношение на предявяването, проверката и приемането на вземанията.